Dosarul nr. 4-25057083-12-5r-25042025 (5r-1878/2025)

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

02 octombrie 2025 *****

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul, Ialanji Arina

grefier Zaharov Mariela

a examinat în ședința de judecată publică, contestația semnată de **ȘIHALIOV Angela**, depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 386433 şi decizia agentului constatator din 12 aprilie 2025, întocmit în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional al R.M., și-

a c o n s t a t a t :

La data de 12 aprilie 2025, agentul constatator Gonța Sergiu, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 386433, prin care Șihaliov Angela a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional şi sancționată cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37 500 lei, pentru că, în perioada anului 2024, prin intermediul aplicației mobile „PSB" a Băncii „PromsveaziBank" din Federația Rusă a beneficiat prin transfer de surse financiare (ruble rusești) care nu i se cuvin pentru sine în scopul exercitării unor drepturi electorale al scrutinului electoral și al Referendumului din anul 2024.

Șihaliov Angela, nefiind de acord cu procesul-verbal și decizia nominalizată, la data de 16 aprilie 2025 a depus contestație împotriva procesului-verbal contravențional din 12 aprilie 2025 și deciziei agentului constatator din aceeași dată.

În motivarea contestației depuse Șihaliov Angela a menționat că nu există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani. Menționează că o aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției, nu este indicat timpul acceptării banilor, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, nu este probat dacă acești bani au ajuns la destinatar și dacă acești bani au fost ridicați, nu este probată legătură cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la aplicație bancară și alegerile, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Unica probă a poliției ar fi o oarecare listă că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător, dar nici aceste probe nu au fost prezentate. Astfel, semnalează că presupusa fapta este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.

Apărător Coptu Sergiu, în ședința de judecată a declarat că susține contestația pe motivele de fapt și de drept indicate, deoarece contestatara nu a comis contravenția imputată.

Contravenienta/petiționara Șihaliov Angela, în ședința de judecată a declarat că susține contestația pe motivele de fapt și de drept. Careva mijloace bănești nu a ridicat.

Agentul constatator Gonța Sergiu, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată, astfel în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată a dispus examinarea contestației în lipsa acestuia.

Examinând cumulul materialelor prezentate în raport cu contestația înaintată prin prisma probatoriului existent în cauză, instanţa de judecată reţine următoarele.

Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod Contravențional RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în

care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Referitor la termenul depunerii contestației în raport cu data recepționării deciziei contestate și data depunerii contestației, instanța de judecată atestă respectarea termenului de 15 zile pentru formularea căii de atac garantată de lege, prevăzută de art.448 din Codul contravenţional.

Conform alin. (1) al art. 442 din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absenţa lui.

În speță, la data de 12 aprilie 2025, agentul constatator Gonța Sergiu, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 386433, prin care Șihaliov Angela a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional şi sancționată cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37 500 lei, pentru că, *în perioada anului 2024, prin intermediul aplicației mobile „PSB" a Băncii „PromsveaziBank" din Federația Rusă a beneficiat prin transfer de surse financiare (ruble rusești) care nu i se cuvin pentru sine în scopul exercitării unor drepturi electorale al scrutinului electoral și al Referendumului din anul 2024.*

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică *legalitatea* şi *temeinicia* procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Cu referire la *legalitatea* procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și art. 445 din Codul contravenţional.

În continuare instanța de judecată, verificând *temeinicia* procesului verbal cu privire la contravenție, instanţa de judecată conchide următoarele.

Potrivit prevederilor art. 375 Codul contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform prevederilor art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Normele generale ale Codului contravențional stipulează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea

contravențională. Persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. *(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005)*, *Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).*

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul. *(cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999)*.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului – verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesulverbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei.

Astfel, în Hotărârea pronunţată în *cauza Salabiaku contra Franţei*, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării.

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul – verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire

la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală", în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 CC, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, Șihaliov Angela a comis fapta incriminată.

În acest sens, instanța de judecată reține că, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 386433 din 12 aprilie 2025 întocmit în privința lui Șihaliova Angela, sunt anexate careva înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) CC.

Astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că, Șihaliov Angela a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) CC.

Potrivit art. 47^1 alin.(1) din Codul contravenţional, constituie contravenţie și se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale: *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune,*

În speţă s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal seria nr. MAI06 386433 din 12 aprilie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, petenta Șihaliov Angela a fost sancţionată cu amendă în mărime de 750 unităţi convenţionale, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acesteia că, *în perioada anului 2024, prin intermediul aplicației mobile „PSB" a Băncii „PromsveaziBank" din Federația Rusă a beneficiat prin transfer de surse financiare (ruble rusești) care nu i se cuvin pentru sine în scopul exercitării unor drepturi electorale al scrutinului electoral și al Referendumului din anul 2024.*

Obiectul material sau *imaterial* al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă". Procesul-verbal nu indică în mod clar, concret și direct**:** sursa exactă a sumelor bănești**,** conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot**.**

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. art. 47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentei. Primirea unor mesaje text de la o instituție bancară, nu este, în sine, o contravenție decât dacă este însoțită de dovezi privind scopul ilicit electoral.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată. Instanța de judecată reține că sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să și demonstreze nevinovăția sa. Ori, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, Șihaliov Angela a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, Șihaliov Angela a acceptat și primit careva mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar

pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației PSB Bank, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Cu atât mai mult, desi la pct.18 din procesul-verbal contestat, petenta Șihaliov Angela își exprimă dezacordul față de procesul-verbal *(a menționat – nu sunt de acord)*, explicând în declarațiile sale anexate la materialele cauzei contravenționale, precum că: *"Я Шихалева Анжела, ни являюсь членом ни в какой партии, не передавала никому банковскую карту, так как у меня ее нет. Мобильные приложения (PSB) на свой обильный телефон не устанавливала. Денежные переводы через приложение PSB не получала. В телеграмм-боте не зарегистрирована. За кого голосовать решала сама. В республиканском референдуме указаний ни от кого не получала. В приложении телеграмм в которой управляют люди Шора не учувствовала…",* aceste circumstanțe n-au fost verificate de către agentul constatator și de ele nu s-a ținut cont la întocmirea procesului-verbal și emiterea deciziei de sancționare.

Totodată, instanța reține că nu este indicată suma totală primită de petenta, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, dacă acești bani au ajuns la destinatar și dacă acești bani au fost ridicați, legătură cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la aplicație bancară și alegerile, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Procesul-verbal nu conține: nicio declarație a presupusului „corupător", nicio mărturie sau înregistrare care să ateste condiționarea votului, nicio dovadă că persoana a votat în urma primirii banilor. Scopul de influențare a votului trebuie dovedit, nu doar presupus.

La caz, lipsesc probe directe care să ateste intenția și destinația sumelor primite**.** Nu sunt anexate contracte, declarații ale persoanelor implicate, documente bancare cu destinația sumelor sau alte înscrisuri care să confirme caracterul electoral al acestor tranzacții.

Unica probă a poliției ar fi o oarecare listă că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător, dar nici aceste probe nu au fost prezentate sau anexate. Și nici raportul colaboratorului de poliție nu poate fi reținut în calitate de probă ce demonstrează vinovăția persoanei, or acesta are valoare pur descriptivă și nu oferă detalii factuale convingătoare (data exactă a pretinsei fapte, identitatea expeditorului sumelor, natura drepturilor electorale încălcate etc.).

Instanța reține și argumentele Curții Europene în cauza ***Demirhan și alții c. Turcia,*** *care se referea la* faptul că sute de persoane în Turcia au fost condamnate pentru apartenență la o organizație teroristă (FETÖ/PDY) doar pentru că au folosit aplicația de mesagerie criptată ByLock, fără alte probe concrete împotriva lor. Curtea Europeană a constatat încălcarea art. 7 CEDO, constatând că, la data faptelor, utilizarea ByLock nu era incriminată explicit în legislația penală turcă și nu putea fi prevăzută în mod rezonabil ca element constitutiv al infracțiunii de apartenență la o organizație teroristă. De asemenea, a fost reținută încălcarea art. 6 §1 CEDO, deoarece *instanțele naționale au tratat simpla existență a datelor de conexiune la ByLock drept dovadă concludentă și suficientă de apartenență la organizație, fără a examina circumstanțele individuale, fără probe suplimentare și fără o analiză critică a fiabilității datelor tehnice*. ***Prezumția automată de vinovăție bazată pe utilizarea aplicației, fără examinarea altor probe, a lipsit reclamanții de posibilitatea unui proces echitabil.***

În lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, instanța reține că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție

invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția lui Șihaliov Angela, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În condițiile enunțate, instanța de judecată conchide că în speță nu este demonstrat că în acțiunile lui Șihaliov Angela, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Se reține că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: *a) nu există faptul contravenţiei.*

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Din motivele expuse în prezenta hotărâre, deoarece în speță în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată, în situația în care probele din dosar nu sunt în măsură să demonstreze că în acțiunile lui Șihaliov Angela ar fi existat elementele contravenției stabilite de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată, pornind de la prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional coroborat cu art. 461 Cod contraențional, consideră necesar de a înceta procesul contravențional, intentat în baza procesului verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 386433 din 12 aprilie 2025, prin care lui Șihaliov Angela i se incriminează comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în legătură cu faptul că în acțiunile ultimei nu este întrunită fapta contravenției.

În conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a), art. 442, art. 460, art. art. 461 – 462Cod contravențional al RM, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e :

Se admite contestația depusă de către **ȘIHALIOV Angela***,* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 386433 şi decizia agentului constatator din 12 aprilie 2025, întocmit în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

Se încetează procesul contravențional pornit în privinţa lui **ȘIHALIOV Angela**, pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, şi care prin decizia agentului constatator, Gonța Sergiu din 12 aprilie 2025, a fost supusă

sancțiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 750 *(șapte sute cincizeci)* unităţi convenţionale, ceea ce constituie 37 500 *(treizeci și șapte mii cinci sute*) lei, *pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.*

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Ialanji Arina

Copia corespunde originalului

Hotărîrea a devenit definitivă (executorie) la „____”_____
Judecător Ialanji Arina